

Ангел Каралийчев

Хитър Петър и чорбаджията

Събрали се селските главатари под едно дърво да оправят общите работи. Отишъл и Хитър Петър да послуша какво ще решат. Най-старият чорбаджия, който имал зъб на Хитър Петра, намислил да го направи за смях и да го прогони. Пресегнал се, грабнал му калпака и го ударил върху земята.

Хитър Петър нищо не казал. Навел се, взел си калпака, отърсил го и се обърнал към първенците:

– Да ви разкажа ли една приказка?

– Разказвай! – отвърнали всичките.

– Едно време – започнал Хитър Петър – цар Соломон, който разбирал езика на животните, заповядал да се извървят пред него всичките горски жители, за да чуе какво си приказват и да узнае какво става в гората.

Седнал на златния си трон пред двореца, а от двете му страни се наредили неговите големци. Навървйли се животните. Най-напред вървели лъвовете, подире им – слоновете, сетне мечките, вълците, зайците. Всички минавали пред Соломона кротко и прилично. Минавали шепнешком.

Най-сетне дошъл редът и на магарето.

Щом приближило до Соломона, то навирило опашка, опънало шия, захванало да реве, колкото му глас държи, заподскачало и заритало.

– Какво правиш, братовчедо? – възмутил се конят от държането на магарето. – Ти посрами рода ни!

– Аз – отвърнало магарето – на такова високо място и пред толкова народ ако не си покажа магарията, къде другаде?

Старият чорбаджия разбрал накъде бие тая приказка, потънал в земята от срам и тихомълком се измъкнал от събранието.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

Ангел Каралийчев
Български народни приказки
Издаелство „Народна младеж“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3551>]